

Jegyzetek

- ¹ Okirathamisítás, bélyeghamisítás, védjegybitorlás, csalárd és vétkes bukás. In ANGYAL Pál: *A magyar büntetőjog kézikönyve*. Budapest, 1929. Athenaeum Irodalmi és Nyomdai Rt., 156–162., 170–176. p.
- ² Az uzsora és a hitelsértés. In ANGYAL Pál: *A magyar büntetőjog kézikönyve*. Budapest, 1942. Attila-Nyomda Rt., 93. p.
- ³ ANGYAL 1942. 91–93. p.
- ⁴ Uo. 103. p.
- ⁵ SCHUSTER Rudolf: Adalékok a hitelsértés kérdéséhez. *Magyar Jogi Szemle*, 1939. 11. sz. 193.
- ⁶ ANGYAL 1942. 107–108. p.
- ⁷ Uo. 101. p.
- ⁸ MECSÉR József: *A hitelsértés bűncselekménye az elmélet és a gyakorlat megvilágításában*. Szeged, 1940. M. Kir. Ferenc József Tudományegyetem Barátságának Egyesülete, 16–17. p.
- ⁹ ANGYAL 1942. 101–102. p.
- ¹⁰ Uo. 116. p.
- ¹¹ Uo. 120. p.
- ¹² Uo. 121. p.
- ¹³ Uo. 116–117. p.
- ¹⁴ Uo. 124. p.
- ¹⁵ Uo. 147. p.
- ¹⁶ Uo. 148. p.
- ¹⁷ KUNCZ Ödön: *A magyar kereskedelmi és váltó jog vázlat*. Budapest, 1928. Grill Károly Könyvkiadóvállalata, 54. p.
- ¹⁸ ANGYAL 1942. 157. p.
- ¹⁹ Uo. 150–155. p.
- ²⁰ Uo. 162. p.
- ²¹ *A Hatályos Anyagi Büntetőjogi Szabályok Hivatalos Összeállítása*. Budapest, 1952. Jogi és Államigazgatási Könyv- és Folyóiratkiadó, 214–216. p.
- ²² <https://uj.jogtar.hu/#doc/db/4/id/99200013.TVI/>.
- ²³ Uo.
- ²⁴ Uo.
- ²⁵ Uo.
- ²⁶ Uo.
- ²⁷ <https://uj.jogtar.hu/#doc/db/4/id/A1200100.TVI/r/404/>.
- ²⁸ Uo.
- ²⁹ TÓTH Mihály: *Gazdasági bűnözés és bűncselekmények*. Budapest, 2002. KJK – Kerszöv Jogi és Üzleti Kft., 165. p.

SZEMLE

Bódiné Beliznai Kinga

A Székesfehérvári Törvényszék polgári kori története

2021. október 27-én, Székesfehérváron mutatták be Megyeri-Pálffi Zoltán tudományos munkatárs (MTA-ELTE Jogtörténeti Kutatócsoport ELKH) *A Székesfehérvári Törvényszék polgári kori története 1872–1944* című kismonográfiáját.

Turcsáné Molnár Katalin, a Székesfehérvári Törvényszék elnöke elmondta, hogy a kötet az Országos Bírósági Hivatal támogatásával, a Ráth György Bírósági Történelem és Hagyományápolás Pályázat keretében jelenhetett meg.

Megyeri-Pálffi Zoltán kifejtette, hogy a kiegészítést követően, az 1870-es évek elején váltották fel az újonnan szervezett elsőfolyamodású bíróságok a korábbi rendi, majd az 1848/49. évi forradalom és szabadságharc leverését követően Magyarországra is kiterjedő

hatáskörrel és illetékességgel rendelkező császári királyi ítélkező fórumokat.

Székesfehérváron mint törvényszéki székhelyen kívül Fejér megyében Adonyban, Mórton, Sárbogárdon és Várlon kezdte meg működését bíróság 1872-ben.

A szerző kiindulópontja a bírói hatalom gyakorlásáról szóló, a bírói függetlenséget deklaráló 1869. évi IV. tc., amely elindította azt a folyamatot, amelynek nyomán a 19. század második felében a magyar igazságügyi szervezet kialakításra került. E reform alapjait az 1871. évi XXXI. és XXXII. tc.-ek teremtették meg, amelyek az elsőfolyamodású bíróságok, így a törvényszékek és a járásbíróóságok szervezeti kereteit és működési elveit lefektették. E jogszabályok mentén kezdte meg ítélkező tevékenységét a Székesfehérvári Királyi Törvényszék 1872. január 1-jén.

Megyeri-Pálffi Zoltán részletesen foglalkozik az újonnan felállított törvényszék elhelyezésével, sorra véve azokat az épületeket, ahol a bíróság munkáját végezte. Pontos képet ad azokról a nehézségekről, amelyek a Törvényház felépítését övezték. Az 1902-ben átadott igazságügyi palota külső leírásán túl jellemzi annak belső kialakítását, építészeti és stílusjegyeit, az ítélkező tevékenység céljait szolgáló helyiségelosztást, végigkísérve az olvasót mintegy tárlatszerűen az épület tárgyalótermein, irodahelyiségein. Az épület a korszak legfoglalkoztatottabb igazságügyi építésének, Wágner Gyulának (1851–1937) a tervei alapján született meg. „Justicia

